

Focussen

op pretty woman

Bezeten door tv-journalistiek houdt Aagje Vanthomme blijkbaar tijd genoeg over om af en toe eens van de gewone dingen van het leven te genieten. Ze woont al vier jaar samen met Peter Ampe, dichterlijke ziel die dezelfde vakken studeerde als Aagje en vandaag copywriter is bij een Brussels reclamebureau. Peter laat van tijd goed aangeschreven verzenbundels ter publicatie los. Of Aagje Vanthomme in de liefde Marlène de Wouters en andere tv-presentatrices achternaholt? „Ho, dat weet ik niet. Ik hou van kinderen, maar de planning daarnaartoe lijkt me vandaag nog altijd een beetje té voorbarig !...”

Een rank ding dat ooit muzische klanken uit vioolsnaren streek, paard reed als een amazone en statig als ballerina het zwanenmeer wou dansen... dat is ten dele Aagje Vanthomme, die het vandaag maakt als journaliste en presentatrice bij de regionale tv-zender *Focus*. Ernstig van uitzicht vervliegt de stroefheid van zodra ze in een open gesprek wordt betrokken. Op zo'n moment kan haar ingeboren vrolijkheid op slag tot slappe lach eclateren. Schrijven is haar aangeboren. Op haar achtste schreef Aagje het ipfantiele, maar heel ontroerende verhaal van een duifkief...

Norbert Vanthomme en Josiane Rycx vormden een gezin met twee dochters, waarvan de oudste Aagje op 20 oktober 1971 werd geboren. Waar vader leraar Nederlands was aan het Oostendse Stio, kreeg dochter als het ware de bal in de voet om later aan de Gentse universiteit succesvol Germaanse filologie te lopen. De jongere zus bracht het tot verpleegkundige in de Oostendse St.-Jozefskliniek.

Poppen deden het niet

Van in haar kleuterjaren had Aagje Vanthomme haar eigen goesting en strikte mening. Niet bevreesd voor deugnetierijen was ze geenszins om schalkse toeren verlegen. „Ik heb nooit met poppen gespeeld. Tot ergernis van mijn ouders die nogal wat typische meisjesdingen kochten.”

— *Waarschijnlijk niet bevreesd van de jongens?*

— **Aagje Vanthomme :** „Niet in het minst, want op de Nieuwe Koerswijk was er aan stoere meiden geen nood. Weet je dat we van tijd de kampen van de jongens overvielen. Slink en rank dat wel... maar onze spierballekes konden heuse oorlogspellekes aan.”

— *Ooit je plechtige communie gedaan?*

— **Aagje Vanthomme :** „Nee, maar ik heb wel bij het Lentefeest aangezeten. Luister, ik ben een vrijdenker en voor mij moesten én communie en Lentefeest er eigenlijk niet zijn. Ik geloof niet in het hiernamaals. Gedaan is uit. Uit is stof en verder gewoon niets meer...”

— *Studeerde je graag?*

— **Aagje Vanthomme :** „Nooit problemen gehad. In wiskunde en tekenen brak ik evenwel geen potten...”

Muzikaliteit lag Aagje als je weet dat ze fa- en solseutels bedwong en in het conservatorium acht jaar vioolonderricht kreeg. Ooit trad ze op met het conservatoriumorkest. „Wat ik toen wat minder aardig vond, waren de saaie stukken die men ons opdrong. Geef toe dat een teveel aan klassiek een tienermaat kan overbelasten...”

— *Ergens ook sportief?*

— **Aagje Vanthomme :** „Paard gereden op 'Pipo' in Westende. Al viel ik een paar keer van de witte schimmel, toch bleef de manège een ontspanningsplek naar mijn hart. Een hele periode in mijn jeugd jaren gaf ik mij over aan

ballet bij danslerares, Marie-Ellen. Al zweefde ik nooit als stervende zwaan over een meer, dan voelde ik mij toch zo zalig in tutu en balletschoentjes...”

Vrouwen nog altijd onder- gewaardeerd

Al altijd had Aagje de stem om vóór de klas een poëem voor te dragen. Blijkbaar de aanhef om van toneelplanken te gaan houden.

— **Aagje Vanthomme** : „Ooit trad ik op bij de Oostendse *Bacchanten*. Als het waar is dat komedie moeilijker spelen is dan dramatiek, kan ik je verzekeren heel plezierig uit de hoek te kunnen komen. Ik weet niet of ik het op de toneelplanken had kunnen waarmaken. Ooit volgde ik toch maar voordracht bij Mieke Felix.”

— *Wanneer kreeg het schrijven, zeg maar 'weergeven van feiten en gemoedstoestanden' vaste voet?*

— **Aagje Vanthomme** : „Toen ik amper acht was schreef ik al kleine verhaaltjes om in het familie-album te plakken. Geenszins hoogdravend relativerde ik met kaopenoog de dingen naar een heel begrijpbare kinderwereld. Ouder wordende maakte het voor mij een trots uit mijn opstel te mogen voorlezen in de klas.”

— *Dan stoot je door naar hogere studies?*

— **Aagje Vanthomme** : „Na mijn 'Germaanse Filologie' ging ik voor een speciale licencie 'Media & Communicatie', wat inhield reclame en journalistiek.”

— *Wat betekende 'journalistiek' aldaar?*

— **Aagje Vanthomme** : „Heel, heel weinig. In Gent werd veel theorie gegeven, maar helemaal niet over praktisch gesproken. Met alle respect voor de professors aldaar, maar die brave mensen zullen waarschijnlijk zelf nooit geweten hebben wat *journalistiek* in zijn rauwe werkelijkheid betekent. Ik betwijfel het trouwens of journalistiek wel op schoolbanken kan aangeleerd wor-

den. Volgens mij is het een vak dat je in het veld moet opdoen. Enkel als je het doet... weet je pas echt wát het is!” — *Je wordt jonge dame en stapt uit je boeken naar de werkelijkheid toe. Hoe klinkt de slavernij ontvluchtende slogan 'Emancipatie' je op dit ogenblik toe? Wordt er vandaag meer met de vrouw rekening gehouden... of wordt ze gewoon nog altijd aan het lijntje gehouden?*

— **Aagje Vanthomme** : „Meer dan een zoethoudertje zal het wel niet zijn. Ik ben degelijk een feministe en ben er dan ook van overtuigd dat de strijd bijlange niet gestreden is. Ga bijvoorbeeld als journaliste naar een persconferentie, dan is het verschrikkelijk hoeveel keren men het heeft over 'goeie middag, mijne heren'. Ze vergeten gewoon dat er meer en meer vrouwen op de uitnodiging afkomen. Neem een uitnodiging tot persconferentie, die begint toch altijd met 'geachte heer'. Net alsof het een dame niet gegeven is een reportage te maken... We zijn geen alleenstaand geval, want in nog zoveel andere beroepen moeten vrouwen constant vechten om persoonlijkheid en voorrechten te vrijwaren...”

Ooit reporter bij 'De Zeewacht'

Gedreven naar de journalistiek zocht Aagje Vanthomme in haar laatste jaar 'Germaanse', ze was toen 21, contact op

met 'De Zeewacht'. Hoofdredacteur Willy Helmoortel prees het feit een jonge kracht in zijn team te hebben die, mits het verslaan van rockoptredens e.a. jeugdconcentraties, een band zou smeden tussen de jongeren en het weekblad.”

— *Trac bij je allereerste opdracht?*

— **Aagje Vanthomme** : „Godja, trouwens bij de allereerste reportage zal wel niemand de kriebels ontlopen. Vooral als het, zoals bij mij, een interview betrof met een caféuitbater die een optreden had versierd. Zenuwen ten spijt, het werd dik oké!” Toen Aagje voor haar licencie 'Media & Communicatie' ging, moest ze op zeker ogenblik een stage van twee weken volmaken bij een tv-station. Het werd Focus omdat ze het niet zo goed zag zitten bij de BRT.

— **Aagje Vanthomme** : „Het werd een positieve ervaring want vanaf de tweede week mocht ik met Jan Smekens méé op pad. Jan was een bovenbeste compagnon die me direct op mijn gemak stelde en me leerde een journalistiek voor televisie in mekaar te steken.”

— *Wat beitelde hij toen in je hoofd?*

— **Aagje Vanthomme** : „In tegenstelling met schrijfsjournalistiek moet je als tv-reporter rekening houden met het beeld. De vaardigheid verwerken om aan je verhaal veel beelden te koppelen. Televisie maak je niet alleen. Je moet

over een goede cameraman beschikken en zelf de gave bezitten de geschoten beelden te doen spreken.”

— *Hoogste begrip voor TV-werk?*

— **Aagje Vanthomme** : „Jan Smekens vulde dit aldus in: 'maak het zo kort mogelijk, zodat de mensen het zo duidelijk mogelijk kunnen verstaan. Hoe langer het verhaal, hoe vervelender...' In de zomer van 1994 werd ik aangeworven als jobstudente, om in september van hetzelfde jaar freelancer te worden. In februari 1995 werd ik vast in dienst genomen bij Focus.”

■ **Voetstappen volgen.** De persoon naar wie ik in de tv-wereld naar opkijk is Martine Tanghe (VRT). Volgens mij een klasse apart. Een eigen programma? Zou misschien kunnen... als het maar geen spelprogramma is. Daar heb ik een gloeiende hekel aan. De sekstoer opgaan à la Goedele Liekens is ook aan mij niet besteed. Luister, iedereen is vrij te doen wat hij/zij wil. Maar om al dat bloot nu breed uit te smeren op het scherm, vind ik persoonlijk niet per se noodwendig...

■ **Sensatie op frontpagina.** Er gaat geen dag voorbij of moord, verkrachting en genocide worden in al hun bloederigheid in tekst en beeld op de frontpagina gekletst... 'Oorlogsgruwel mag van mij, als het zo is moet men het ook kunnen tonen. Het lijkt of de mensen liever slecht nieuws horen dan goed nieuws. Zijn

wij *allemaal* niet een beetje met sensatiedrift bezat?'

■ **Ooit jobstudente in de GB.** Ik had gewoon geld nodig om ook naast mijn studies iets te kunnen aanschaffen. Een studente die op de arbeidsmarkt komt, staat fysiek voor een harde corvee. Ik voelde me daar helemaal niet thuis.

■ **Essencie van een reportage.** Heldere stijl waarbij geen overdaad aan woorden wordt gebruikt. Het artikel moet goed gestructureerd zijn en dit met korte zinnen. De reportage moet vooral goed naar de waarheid toe gecheckt. Men moet er voldoende persoonlijkheid insteken, zodat men direct jouw oeuvre herkent.

■ **De lach en de traan.** Een tweeslachtigheid waar je als reporter niet omheen kunt. Vandaag bezing je kampioenen of heuglijke gebeurtenissen en de andere dag moet je een verschrikkelijk ongeluk verslaan. Naast het autowrak ligt een kinderschoentje. Geen tijd voor sentiment. Je bent een bezeten vakmens die hartenvreet om in de kortste tijd terug in de hectische mallemonen van het tv-huis te zijn. Slechts wanneer het scherm jouw woord en beeld loslaat kan het gebeuren dat je je week en tranerig voelt. Als bij de zoveelste reprise je oog alweer op het kinderschoentje valt...

Aleens
kinderschoentje
naast
autowrak...